Casa Bonifaci
Museu de Llimiana

Situat a la plaça Major de Llimiana, davant l'església parroquial romànica, Casa Bonifaci és un edifici de tres plantes que va ser ocupat per la família Bonifaci a mitjan segle XIX. La primera planta, l'espai residencial de la casa, s'ha mantingut i s'ha museografiat amb tots els elements que s'han conservat dels seus antics propietaris.
Hom pretén que des de l'espai Casa Bonifaci-Museu de Llimiana es pugui, d'una banda, donar una visió de la història de Llimiana i de la nissaga dels Bonifaci —una família originàriament pagesa, amb cinc membres dedicats a l'exercici de la medicina des d'inicis de segle XIX— i, d'una altra, explicar la biografia de Josep Bonifaci Mora, un fill de Llimiana amb una trajectòria mèdica i política important durant la Guerra Civil espanyola, que va passar la major part dels anys del franquisme en un llarg exili per diferents països europeus.

Josep Bonifaci Mora va néixer a Llimiana el 1895 en el si d'una família dedicada a l'exercici de la medicina des de tres generacions anteriors a la seva. Va fer els estudis primaris i va iniciar el batxillerat al Col·legi de Sant Josep de Tremp i el va acabar al Liceu Escolar de Lleida. Va estudiar medicina a la Universitat de Barcelona on es va llicenciar el 1916. Es va especialitzar en aparell digestiu treballant a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona.

Va ser membre del Sindicat de Metges de Catalunya i va militar a Estat Català. En esclatar la Guerra Civil es va afiliar al PSUC. Va presidir la branca de professions sanitàries de la UGT i va ser director general d'Assistència Social del Govern de la República.

Metge personal de José Díaz (secretari general del PCE), el va acompanyar a París i a Moscou poc abans del final de la Guerra Civil, on havia de tractar-se d'una greu dolència. A l'exili va exercir de metge a l'Hospital Central del Kremlin de Moscou abans d'establir-se a Tolosa de Llenguadoc, on va participar en la gestió de l'Hospital Varsòvia i d'on va ser deportat a Còrsega en una operació anticomunista endegada pel govern francès en el context de la guerra freda. El 1951 va obtenir permís per traslladar-se a Praga, on va residir fins el 1963, any en què passà a Bucarest fins el 1967 des d'on va poder tornar a França i exercir a París.

L'estiu de 1970 va retornar a Barcelona i es va col·legiar novament com a metge per exercir a Barcelona. Va passar els darrers anys de la seva vida entre Barcelona i Llimiana, on van ser enterrat el dia de Sant Jordi de 1989. Havia mort a Barcelona el dia abans.

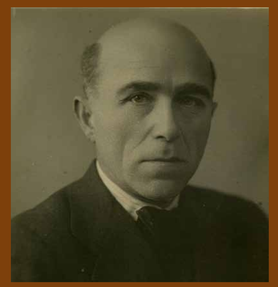

Retrat de Josep Bonifaci els primers anys d'exili.

Retrato de Josep Bonifaci los primeros años de exilio.

Portrait de Josep Bonifaci pendant ses premières années d'exil.

Portrait of Josep Bonifaci during the early years of his exile.

Casa Bonifaci
Museo de Llimiana

Situado en la plaza Major de Llimiana, frente a la iglesia parroquial románica, la Casa Bonifaci es un edificio de tres plantas que fue ocupado por la familia Bonifaci a mediados del siglo XIX. La primera planta, el espacio residencial de la casa, se ha mantenido y se ha musealizado con todos los elementos que se han conservado de sus antiguos propietarios.Se pretende que desde el espacio Casa
Bonifaci-Museo de Llimiana se pueda, por una parte, ofrecer una visión de la historia de Llimiana y de la saga de los Bonifaci –una familia originariamente campesina, con cinco miembros dedicados al ejercicio de la medicina desde inicios de siglo XIX– y, por la otra, contar la biografía de Josep Bonifaci Mora, hijo de Llimiana, con una trayectoria médica y política importante durante la Guerra Civil española, que pasó la mayor parte de los años del franquismo en un largo exilio por diferentes países europeos.

Josep Bonifaci Mora nació en Llimiana en 1895, en el seno de una familia dedicada al ejercicio de la medicina desde tres generaciones anteriores a la suya. Cursó los estudios primarios e inició bachillerato en el Colegio de Sant Josep de Tremp y lo terminó en el Liceo Escolar de Lleida. Estudió medicina en la Universidad de Barcelona, donde se licenció en 1916. Se especializó en el aparato digestivo trabajando en el Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona.

Fue miembro del Sindicato de Médicos de Cataluña y militó en Estat Català. Al estallar la Guerra Civil se afilió al PSUC. Presidió la rama de profesiones sanitarias de la UGT y fue director general de Asistencia Social del Gobierno de la República.

Médico personal de José Díaz (secretario general del Partido Comunista Español), lo acompañó a París y a Moscú poco antes del fin de la Guerra Civil, donde tenía que tratarse una grave dolencia. En el exilio ejerció de médico en el Hospital Central del Kremlin de Moscú antes de establecerse en Toulouse, donde participó en la gestión del Hospital Varsovia y desde donde fue deportado a Córcega en una operación anticomunista emprendida por el Gobierno francés en el contexto de la Guerra Fría. En 1951 obtuvo permiso para trasladarse a Praga, donde residió hasta 1963; año en que pasó a Bucarest hasta 1967, desde donde pudo volver a Francia y ejercer en París.

En verano de 1970 regresó a Barcelona y se colegió nuevamente como médico para ejercer en la ciudad. Pasó los últimos años de su vida entre Barcelona y Llimiana, donde fue enterrado el Día de Sant Jordi de 1989. Había muerto en Barcelona el día anterior.

Casa Bonifaci
Museé de Llimiana

Située sur la place Major de Llimiana, en face de l'église paroissiale romane, la Casa Bonifaci, bâtiment de trois étages, fut occupée par la famille Bonifaci au milieu du XIXe siècle. Le premier étage, l'espace de vie de la maison, a été conservé et transformé en musée avec tous les éléments de ses anciens propriétaires.

Grâce à cet espace Casa Bonifaci-Musée de Llimiana on souhaite, d'une part, offrir un aperçu de l'histoire de Llimiana et de la famille Bonifaci, d'origine paysanne mais dont cinq de ses membres se consacrèrent à l'exercice de la médecine dès le début du XIXe siècle. D'autre part, l'objectif est de présenter la biographie de Josep Bonifaci, natif de Llimiana, dont la trajectoire médicale et politique fut importante pendant la Guerre Civile espagnole. Il passa l'essentiel des années du franquisme en exil dans plusieurs pays européens.

Josep Bonifaci Mora naquit à Llimiana en 1895 au sein d'une famille de trois générations de médecins. Après ses études primaires, il commença le baccalauréat au Collège Sant Josep de Tremp pour le terminer au Liceu Escolar de Lleida. Il étudia la médecine à l'Université de Barcelone où il se diplôma en 1916. Il se spécialisa en gastroentérologie et travailla à l'Hôpital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelone.

Il fut membre du Syndicat des médecins de Catalogne et milita pour l'État catalan. Lorsqu'éclata la Guerre Civile, il devint membre du PSUC. Il dirigea la branche des professions sanitaires de l'UGT et fut directeur général de l'Assistance sociale du gouvernement de la République.

Médecin personnel de José Díaz (secrétaire général du Parti Communiste Espagnol), il l'accompagna à Paris et à Moscou un peu avant la fin de la Guerre Civile, où il devait être traité pour une maladie grave. En exil, il exerça son métier de médecin à l'hôpital central du Kremlin de Moscou avant de s'installer à Toulouse dans le Languedoc où il participa à la gestion de l'hôpital Varsovie. En pleine guerre froide, il en fut déporté vers la Corse lors d'une opération anti-communiste conduite par le gouvernement français. En 1951, il obtint l'autorisation de s'installer à Prague où il résida jusqu'à 1963, année de son départ pour Bucarest où il resta jusqu'en 1967. De là, il put revenir en France et exercer à Paris.

СССР
ЛЕЧЕБНО-САНИТАРНОЕ УПРАВЛЕНИЕ КРЕМЛЯ

ГРАМОТА

Товарищ Бонифаси И.
работающий в аптекарской больнице
Лечебно-Санитарного Управления Кремля
в качестве врача-терапевта
награждается настоящей грамотой за активное участие в социалистическом соревновании и отличные производственные и общественные показатели в 1949 году.

Начальник Лечсанупра Кремля
Секретарь Парторганизации Лечсанупра Кремля
Председатель Местного Комитета Профорганизации Лечсанупра Кремля
9 января 1950 г.
МОСКВА

Despatx de Casa Bonifaci.
Despacho de Casa Bonifaci.
Bureau de la maison Bonifaci.
The office in Casa Bonifaci.

Imatge d'un número dels anals de l'Hospital Varsòvia, on col·laborava el doctor Bonifaci.

Imagen de un número de los anales del Hospital Varsòvia, donde colaboraba el doctor Bonifaci.

Un numéro des annales de l'hôpital Varsòvia où travaillait le Dr Bonifaci.

Image of an issue of the annals of Varsòvia Hospital, on which Dr Bonifaci worked.

L'été 1970, il revint à Barcelone et se réinscrit à l'Ordre des médecins afin d'exercer à Barcelone. Il passa les dernières années de sa vie entre Barcelone et Llimiana, où il fut enterré le jour de la Sant Jordi (Saint-Georges) 1989. Il était mort la veille à Barcelone.

Casa Bonifaci
Llimiana Museum

Located in Llimiana's Plaça Major (Main Square), opposite the Catholic parish church, the Casa Bonifaci is a three-storey building that was occupied by the Bonifaci family in the mid-19th century. The first floor, which contains the living quarters, has been preserved and made into a museum containing everything left by the former owners. It is hoped that the Casa Bonifaci-Llimiana Museum will not only provide a vision of the history of the village and the Bonifaci family – originally a peasant family, but with five members practising medicine by the start of the 19th century – but also portray the life of Josep Bonifaci Mora, a man born in Llimiana who had an important career in medicine and politics during the Spanish Civil War and who was forced into exile in various European countries when the dictator Francisco Franco was in power.

Josep Bonifaci Mora was born in Llimiana in 1895 in a family that had practised medicine for three generations before him. After finishing primary school, he began his secondary education at the Col·legi de Sant Josep, before finishing school at the Liceu Escolar de Lleida. He then studied medicine at the University of Barcelona, graduating in 1916. He specialised in the digestive system while working at the Hospital de la Santa Creu i Sant Pau in Barcelona.

Josep Bonifaci was a member of the Sindicat de Metges de Catalunya (Catalan Doctors Association) and the left-wing, pro-independence political party Estat Català (Catalan State). When the Civil War broke out, he joined the Partit Socialista Unificat de Catalunya (Unified Socialist Party of Catalonia – PSUC). He presided over the health professions section of the Unión General de Trabajadores (General Union of Workers – UGT).

Bonifaci was the personal doctor of the Secretary-General of the Spanish Communist Party, José Diaz, with whom he moved to Paris then Moscow shortly before the end of the war to provide treatment for Diaz's serious illness. While in exile, he was initially a doctor at the Central Kremlin Hospital in Moscow, before he moved to Toulouse, where he participated in the management of the Hôpital de Varsovie. From Toulouse he was deported to Corsica as part of an anti-communist operation carried out by the French government as part of the Cold War. In 1951 he was granted permission to move to Prague, where he lived for 12 years. In 1963 he moved to Bucharest, before returning to France in 1967, this time in Paris.

In the summer of 1970 Bonifaci returned to Barcelona and registered to practise medicine once again in the Catalan capital. He spent the last years of his life between Barcelona and Llimiana. Josep Bonifaci Mora was buried in his village of birth on St George's Day (23 April), 1989, having died the previous day.